

MESLEK ODASI - ÖĞRENCİ İLİŞKİSİ ÜZERİNE *

Aydın ÇELEBİ
Jeoloji Mühendisi

**Bir aşkın deryasın boyla
Kıyası öte mi dersin
Bir gerçeğe hizmet eyle
Emeğin yite mi dersin
Pir Sultan ABDAL**

Genel olarak “Örgüt” kavramı

En genel ifadesiyle, birden fazla insanın belirli bir amaç doğrultusunda bir araya gelerek oluşturdukları yapıya örgüt deniyor. Bu amaç örgüt üyelerinin ortak çıkarlarını ya da değerlerini ifade ediyor. Örnek olsun, “kanarya sevenler derneği”, işveren ve işçi sendikaları, TMMOB, YÖK, IMF, Dünya Bankası, AB vb. yapılar belirli amaçları gerçekleştirmek için oluşturulmuş örgütler oluyor. Bizatihi devletin kendisi en gelişkin, yetkin örgüt örneğini oluşturuyor. Bu çerçevede “aşk” ta iki kişilik bir örgütlenme olarak kabul edilebilir.

Örgütlenme gereksinimi insanın doğayla ilişkisinde bir zorunluluk olarak ortaya çıkıyor. İnsanlık, yeryüzündeki iki-üç milyon yıllık yaşamının son on bin yıllık bölümü dışındaki kesiminde geçimini asalaklık yoluyla, doğadaki hazır bitkisel ve hayvansal besinlere el koyarak sağlıyor. İnsanlığın **Homo Habilis** aşamasına karşılık gelen **“Toplayıcılık ve leş yiyicilik”** döneminde sürü üyeleri gereksinimlerini bireysel olarak karşılamakla birlikte, savunma zorunluluğu birlikte toplayıcılık yapmalarını gerektirmeye başlar. Ancak sürüde birlikte olmak dışında bir işbirliği yoktur. Birlikte çalışmanın, birlikte üretmenin önemli bir aşamasını **Homo Erektus**’un **“Avcılık ve Toplayıcılık”** dönemi oluşturur. Bu geçim biçimi avcı ve toplayıcı takımında, erkeklerin av gereçleri oluşturup ortak avlanmalarını ve avda eşgüdümü gerektiriyor. Bu anlamda “örgütlenmenin” nüveleri oluşuyor.

Ava sessiz yaklaşma zorunluluğu sürü üyeleri arasında bir iletişimi zorunlu kılıyor. Böylece başlangıçta bir işaretleme iletişimi doğuyor. Bununla ilişkili olarak “analojik düşünüş” sistemi ortaya çıkıyor. Denilebilir ki insanlığın örgütlenme süreciyle iletişim, dil ve düşünme yeteneği birlikte gelişiyor. **İnsanlık örgütlenerek insanlaşıyor.**

Asalak ekonomiden üreticiliğe, **yerleşik tarım topluluklarına** geçiş Neolitik devrim olarak adlandırılır. Köy topluluklarının tarımsal faaliyetleri bir ortak örgütlenme ürünüdür. Ortak mülkiyete dayalı topraklar ancak ortak emekle tarlaya dönüştürülmüştür. Ancak kelimenin tam anlamıyla örgüt kavramının ortaya çıkışı, üretici güçlerin gelişmesi sonucu oluşan artı ürüne el konulmasını sağlayan sınıfsal farklılaşmaya karşılık gelen “uygar toplum” dönemine denk gelir. Uygur toplumun rüşeymi olan “Kent Devleti” ve genel olarak “devlet” en büyük toplumsal örgütlenme olarak bu dönemde tarih sahnesine çıkar. Böylece başlangıçta sadece insan- doğa mücadelesinde bir araç olan “örgüt”, artık aynı zamanda insan-insan ilişki ve çelişkinin bir sonucuna dönüşmüştür. Bu anlamda **“Homo Politicus”** çağı başlamıştır.

Tarihsel olarak insan-insan ilişkisinin siyasal niteliğinin olması, egemen söylem tarafından “örgüt” kavramının kimi durumlarda olumsuzlanmasına, çarpıtılmasına, içeriğinin boşaltılmasına yol açıyor. Örnek olsun, sınıf ayrımına, dolayısıyla sömürüye dayalı siyasal düzeni sürdürmek isteyen sermaye örgütleri, kendilerinin tam anlamıyla bir örgüt olduklarını saklayarak, emek örgütlenmelerini toplumu sınıf temelinde bölmeye çalışan örgütler olarak suçlarlar. Örgüt kavramında içkin bir tehlikeyi topluma yaymaya çalışırlar. Oysa tehlikeli olan kavramın kendisi değil amacıdır. Sözgelimi, örgütün amacı sömürü, şiddet

*Bu yazı Jeoloji Mühendisleri Odası öğrenci örgütülüğü, JeoGenç’in yayını olan Diskordans dergisinden alınmıştır.

det, baskı, işkence, işgal, savaş, talan, ayrıcalık, asimilasyon, sömürgeleştirme, kimlik-sizleştirme, apolitikeştirme, eşitsizlik, şovenizm, fütühat vb. de olabilir, eşitlik, adalet, sınıf ayrımını dolayısıyla sömürüyü kaldırma, barış, kardeşlik, insanca yaşam da. Doğa insan ilişkisinde akli, bilimi ve insanca yaşamı gözetten bir meslek odası da örgüttür, rantı, sömürüyü, azami karı amaçlayan bir müteahit derneği de örgüttür.

Bir Mesleki Demokratik Kitle Örgütü Olarak Meslek Odaları

TMMOB ve bağlı meslek odaları özel yasayla kurulan ve Anayasa'nın 135. maddesince kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olarak tanımlanan, mesleki-demokratik kitle örgütleridir. Bu örgütlerin yasa ve yönetmeliklerde belirtilen amaçları iki başlık altında toparlanabilir. **Birincisi** meslek ve üyelere ilişkin amaçları kapsar. Mesleğin, meslektaşların, mesleki hak ve yetkilerin korunması ve geliştirilmesine yönelik bir dizi faaliyeti içerir. Mesleğin tanıtılması, yasa ve yönetmeliklerde yer alması, meslek içi eğitim, mesleki uygulamaların mühendislik ilke ve etiğine uygunluğunu denetleme vb. gibi örgütlenme ve etkinlikleri ifade eder. **İkincisi** kamu ve ülke yararını hedefler. Mesleğin ülke ve kamu yararına uygulanmasını, toplumun mesleki konularda aydınlatılmasını, ülke kaynaklarının bulunması, korunması ve işletilmesinde kamu yararının gözetilmesine yönelik çalışmalarını kapsar.

Oda'ların bir meslek örgütü olması her şeyden önce kendi meslek alanındaki konu ve sorunlarda yoğunlaşmasını gerektirir. Toplumsal üretim sürecinde ortaya çıkan, dolaşım da olsa meslek alanını ilgilendiren, tüm sorunlar Oda'ların ilgi alanına girer. Sözgelimi işsizlik meslek alanında yaşanan önemli bir sorun olmakla birlikte, bu işsizliği derinleştirip yaygınlaştıracak olan GATS ve işsizliğin temel nedeni olan ekonomi politikalar Oda'ların uğraşı konularıdır. Meslek örgütü olmak, doğal olarak, üyeliğin meslektaşlarla sınırlandırılmasını gerektirirken, sorunların toplumsal üretim süreçlerinden kaynaklanması nedeniyle, diğer meslek ve kitle örgütleriyle ortaklaşmak nesnel bir zorunluluktur.

Diğer yandan Oda'ların demokratik kitle örgütü olmaları, tüm üyelerinin katılım ve temsiline açık demokratik işleyiş mekanizmalarının gözetilmesini gerektirir. Bu sadece iki yılda bir yapılan seçimlerle değil, sürecin bütününde, tüm oda organ ve platformlarına içselleştirilen örgütsel demokrasi kültürüyle gerçekleşir. Oda'ların demokratiklik özelliği sadece içsel bir konu değildir. Oda'ların içinde yaşanan dünyanın, toplumun sorunları ve demokratikleşme sürecine ilişkin kurumsal sorumlulukları vardır. Oda üyelerinin ülke ve toplumuna karşı olan aydın sorumlulukları bu kurumsal sorumluluğu pekiştirir.

Öğrenciler ve Oda'lar

Konumuz bağlamında öğrencilik belli bir mühendislik mesleğini hedefleyen bir eğitim sürecini ifade eder. Her yıl bu sürece yeni aktörler katılır yada kimi aktörler mühendis olarak süreçten ayrılır. Bu anlamda öğrencilik dinamik, geçici ve değişken bir kategoridir. Diğer yandan bu durum aynı zamanda mühendislik sürecinin öğrencilikle kökensel ve organik ilişkisini de ortaya koyar. Mühendislik aşamasında yaşanan çoğu sorunlar eğitim sürecinde yaşanan kimi sorunlarla doğrudan ilişkilidir. Örneğin eğitimin içeriği, niteliği, bölüm ve öğrenci sayısı, öğretim üyelerinin nicelik ve niteliği, üniversitelerin maddi ve sosyal olanakları vb. gibi unsurların olumlu ya da olumsuz etkileri mühendislik aşamasına da yansır. Temelde aynı ekonomi politikaların izlendiği sürecin yansımaları olarak, öğrencilik ve mühendislik alanındaki sorunların birbirinden bağımsız olarak düşünülemediği ortadadır.

Şüphesiz öğrencilik alanının farklı sorunları özgün örgütlülükler gerektirir. Bu çerçevede doğrudan öğrenciliğe ait, özgün talepleri karşılayan öğrenci örgütlenmelerinin yanı sıra, geleceği de kapsayan bir yaklaşımla, mühendislik örgütleri(Meslek Odası) düzleminde öğrenci örgütlülüğünün geliştirilmesi de bir gerekliliktir. Bir çok açıdan ortaya çıkan bu gereklilik hem öğrenci hem de mühendis örgütlülüğü açısından olumlu katkılar ve olanaklar yaratır.

Her şeyden önce öğrencilerin bir mesleğin ve onun örgütünün üyesi olduklarına ilişkin aidiyet duygularının gelişimi aynı zamanda sorumluluk bilincini de pekiştirecektir. Bu sorumluluk bilincinin alanı meslekten, ülke ve topluma, insanlığın sorunlarına kadar genişleyebilir.

Oda düzlemindeki öğrenci örgütlülüğü öğrencilerin mezun olduklarında karşılaşacakları sorunların ya da durumların daha öğrenciyken farkına varmaları, çözüm yolları üzerinde düşünmeye başlamaları ve kolektif davranma alışkanlıklarının gelişimine de katkıda bulunur. Diğer yandan bu örgütlülük salt yerel değil ülke çapında, hatta uluslar arası öğrenci dayanışmasına bir zemin oluşturabilir.

Oda-öğrenci ilişkisinin gelişiminin Oda-üniversite ilişkisinin gelişimine de önemli katkılar koyabileceği açıktır. Böylece bilimin toplumsal yaşama içselleşmesi doğrultusunda daha etkili kanallar yaratılabilir. Diğer yandan bu süreç üniversitelerin yaşadığı kimi olanaksızlıkların öğrencilere yansımalarını en aza indirgeyecek, onların mesleki bilgi birikimlerini, donanımlarını geliştirecek, uygulamaya yönelik işbirliğine uygun ortamlar yaratır.

Oda düzlemindeki bir öğrenci örgütlülüğü öğrencilerin kendilerini mesleki, toplumsal, kültürel olarak ifade edebilmelerine yönelik bir platform oluşturur. Bu aynı zamanda Oda'nın mesleki, demokratik faaliyetlerinde diskordans yaşanmaması, süreğenliğin sağlanması açısından da önem taşır. Oda öğrenci örgütlülüğü Oda yönetim ve organlarında, kurul ve komisyonlarında yer alacak geleceğin mühendislerinin bu anlamda kendilerini geliştirmelerine (mesleki gelişme, araştırma yöntemleri, görüş oluşturma, tartışma kültürü, metin yazımı, JMO'yu ve TMMOB'yi tanıma, ilgili yasa ve yönetmelikleri öğrenme, eleştirme, sunum yeteneğini geliştirme, sosyal ilişkiler, düşünsel etkileşim vb.) yönelik olanaklar yaratabilir.

Gençliğin sorgulayıcı, dinamik doğasıyla, bilgi ve deneyimin sentezinin Oda'nın mesleki ve demokratik mücadelesine büyük bir ener-

ji ve güç katacağı gibi öğrencilerin her anlamda gelişimine katkı sağlayacağı açıktır.

Öğrenci-Oda ilişkisi sürecinde bir şartlandırma; siyaset korkusu!

En genel tanımıyla siyaset, nasıl üretileceği ve üretimden kimlerin ne kadar pay alacağına ilişkin bir mücadeleyi ifade ediyor. İş, aş, barınma, eğitim, sağlık, ulaşım vd. sorunlarımızın temelini siyaset süreci belirliyor. Nasıl bir yaşam sürdüreceğimiz, çocuklarımızın ekmeği, maması, sütü, sağlığı, hatta ömür süremiz büyük ölçüde bölüşüm ilişkileriyle tanımlanan siyasal sürece bağlı. Dar anlamda siyaset ise bu temelde bir iktidar mücadelesini tanımlıyor. İktidar mücadelesine yönelik temel örgütler siyasal partiler oluyor. Bu çerçevede Meslek Odaları'nın doğrudan bir siyasal örgüt olmasının nesnel temeli bulunmuyor. Üyelerinin doğal olarak farklı siyasal yaklaşımlara sahip olmasına karşın mesleki çıkarlarda ortaklaşmayı sağlamaya çalışan mesleki demokratik kitle örgütleri, Oda'lar. Ancak, üyelerin üretim sürecindeki konumları ve dünya görüşlerindeki farklılıklar nedeniyle siyasal sürecin kaçınılmaz olarak yansıdığı bir alan aynı zamanda. Yani toplumsal yaşam Oda'lara da yansıyor.

İşte bu pek olağan durum özellikle 12 Eylül 1980 askeri darbesinden bu yana öğrencilerin, hatta mühendislerin kendi meslek odalarından yalıtılması, soğutulması için bir umacı olarak kullanılıyor. 12 Eylül Anayasası'yla kamuda çalışan mühendislerin Oda'lara üye olma zorunluluğunun kaldırılması bu anlayışın bir sonucu. Diğer yandan YÖK cendresiyle kuşatılan öğrencilerin, yoğun bir baskı ve propagandayla, her türlü toplumsal örgütlenmeye kuşkuyla bakması, korkması, atomize olması, büyük ölçüde sağlanıyor. Üniversitelerde bu yönelime karşı duran kimi öğretim üyelerinin tasfiyesi, kimilerinin kariyer kaygılarıyla suskun kalması, kimilerinin de siyasal saiklerle sürece gönüllü katılması sonucunda, dersten başka galesi olmayan, ezberci, sorgulamayan, eleştirmeyen, toplumsal sorumluluk taşımayan, bencil, düşün dünyası sığ, itaatkar, dogmatik, hatta metafizik saplantılı nesiller üretiliyor. 1999 Marmara

depremlerinden sonra bir üniversitemizde yapılan ankette öğrencilerin anlamlı bir çoğunluğunun depremlerin "takdiri ilahi" hatta "Allah'ın Gazabı" olduğunu belirtmeleri bu süreci tanımlıyor.

Oysa, günümüzden 2500 yıl önce Perikles, **"Devlet işlerine (siyasete) karışmayanlara, kendi işi gücü ile uğraşan sessiz bir yurttaş değil, hiçbir işe yaramayan biri gözü ile bakıyoruz"** diyor. İnsanların, örgütlerin siyasetle ilgilenmemesi gerektiğini söylemenin tam da kendisi siyasal bir tavidir, siyaset yapmaktır. Yaşamınla ilgilenme anlamına geliyor. Çocuklarının nasıl bir dünyada ve ülkede yaşayacağını düşünme. Dahası, hiç düşünme, sadece itaat et demek isteniyor. Adın Umur, soyadın Samaz düşülüyor. Denizi görme, görürsen gitme, gidersen girme, girersen ıslanma deniyor. Sev, ama aşık olma, çünkü aşık olmak örgütlenmeyi gerektiriyor!

Meslek odalarının siyasetle olan ilişkisi kendi bilimsel ve mesleki alanlarından hareketle, bilimsel olanın toplumsallaşması ve siyasallaşması temelinde gelişir. Sözgelimi GATS Hizmet Ticareti Genel Antlaşması konusunda Oda'nın üyelerini bilgilendirmesi globalizm yaftalı emperyalizmin teşhir edilmesi anlamında salt siyaset yapmak değil, aynı zamanda bu antlaşma gereği meslektaşları bekleyen işsizlik, taşeronluk ya da düşük ücretle çalışma, akıbetini de sergilemek anlamına gelir. Siyaset yapmak, işte dünyanın efendilerinin dayattığı bu kaderi okumak, hayatımıza tercüme etmek ve kendi alanımızdan karşı duruş nüvelerini oluşturmaktır. Bu, Oda'ların salt meslektaşlarına karşı değil, ülkesine, toplumuna karşı da bir yurtseverlik görevidir. Mandacılık ta yurtseverlik te birer siyasal tutumdur. IMF'ye verilen niyet mektubuyla Bor Madenlerinin özelleştirilmesi, ulus ötesi şirketlere devredilmesinin gündeme getirilmesi siyasal bir tercihtir. İsteyen emperyalizmdir. Veren yerli işbirlikçileri. Çıkarları ortak, siyasetleri de. Bu peşkeşe karşı çıkan Oda'lar da ülke ve toplum çıkarları temelinde siyasal bir duruş göstermişlerdir. Ancak bu tavrı salt siyasal bir dille değil, bor madenlerinin oluşumunu, tarihçesini, bilimsel ve teknolojik özel-

liklerini, kullanım alanlarının önemi ve zenginliğini, bu alandaki yüz yıllık talan ve sömürüyü dile getiren, arkasında mesleki bilgi birikimi yer alan bir söylemle sergilemişlerdir.

Son 10-15 yıldır az gelişmiş ülkelerde, bu arada ülkemizde gündeme getirilen Maden Yasası değişikliklerinin ne anlama geldiğini açıklamak elbette siyasi bir tutumdur. Peki bu yasaların ülke kaynaklarının talan edilmesi ve gelişmiş ülkelerde terk edilen kimyasal maddencilikle ülke topraklarının yüzlerce yılda giderilemeyecek şekilde tahrip edilmesine, kirletilmesine yol açacağı, üstelik bu talandan elde edilen değerlerin yabancı şirketlerce gasp edileceği, toplumumuzun bir şey kazanamayacağı gerçeği yaşamımızı doğrudan ilgilendirmez mi? Bu kayıpların ekmeğimizi, aşımızı eksilteceği, umutlarımızı tüketeceğini görmeyelim mi? Bu durumdan toplumun bir parçası olan meslektaşlarımız da olumsuz etkilenmeyecek mi? Bütün bunları başka ülkelerin deneyimlerini de biriktirerek bilimsel, ekonomik ve sonuçta siyasal boyutlarıyla kamuoyunun bilgisine sunmak, aslında kendi yaşamımıza ilişkin bir şeyler yapmak anlamına geliyor. Yaşama ilişkin iradi tavır koymak insanı diğer yaratıklardan ayıran belirleyici bir özellik değil midir?

Örnek olsun depremin maddi bir doğa olayı olduğunu, akla, bilime ve toplumsal çıkara dayalı imar politikalarıyla deprem zararlarının en aza indirgenebileceğini mesleki bilgi birikimi temelinde ortaya koyduğunuzda maddi ve politik rant peşinde koşan, bireysel yada sınıfsal çıkarlarını gözeten egemenlerle siyasi bir mücadeleye girmişsiniz demektir. Bu bağlamdaki bir siyasal etkinlik, ülke ve kamu yararını esas alan bir demokratik kitle örgütü olan odaların olmazsa olmaz görevidir.

Kaldı ki Oda'ların bu alandaki duruşunu abartarak, diğer işlev ve etkinliklerini görmezden gelme çabası kitle örgütlerini zayıflatmayı, içini boşaltmayı, üyelerinden yalıtmayı, ve verili düzene eklemlemeyi amaçlayan, tamamen siyasal bir tutum olarak karşımıza çıkıyor. Yine örnek olsun, Jeoloji Mühendisleri Odasının faaliyetlerinin ağırlıklı bir bölümü-

nü bilimsel ve teknik etkinlikler, kongreler, sempozyumlar, paneller, meslek içi eğitim çalışmalarını, kurslar, çalıştaylar, yasa ve yönetmeliklere ilişkin komisyonlar, toplantılar, görüşmeler, özlük haklarına yönelik etkinlikler, mesleki standartları ve meslek etiğini korumaya yönelik denetim faaliyetleri oluşturuyor. Mesleki düzeyin yükseltilmesi, mesleğin tanıtımı ve bilimin topluma içselleşmesine yönelik etkinlikler tüm ülke çapında sürdürülüyor. JMO'nun bu temelde ürettiği kitap, kitapçık, dergi, broşür vd.'nin orta ölçekli bir yayınevinden daha fazla olduğu belirtiliyor. Oda bilim, mühendislik ve popüler bilim kapsamında üç ayrı dergi yayınlıyor. Ayrıca yine ağırlıklı olarak bilimsel teknik etkinliklerin sergilendiği, kapsamlı bir haber bülteni çıkartıyor. Binlerce kitap ve uluslar arası dergiyi barındıran merkez kütüphanesi dışında giderek gelişen Şube, hatta temsilcilik kütüphanelerine sahip. Birçok üniversite ya da ilgili kuruluşla birlikte ortak bilimsel teknik etkinlikler düzenleniyor. Bunca mesleki, bilimsel çabayı görmezden gelip, sığ bir "siyaset yapma" suçlamasında bulunabilmek, gönüllülük temelinde çalışan yüzlerce meslektaşın emeklerini yok saymaktan öte, bilinçli ya da bilinçsizce oluşturulan, karşı siyasal bir tavır oluyor.

JMO-Öğrenci ilişkileri üzerine düşünceler

Bu konuda sağlıklı bir değerlendirme yapabilmek için kuruluşundan bu yana JMO-öğrenci ilişkileri sürecine kısaca değinmek gerekiyor. Jeoloji Mühendisleri Odası 1974 yılında kuruldu. 1980 öncesinin siyasal ikliminde, tüm ülkede olduğu gibi Jeoloji öğrencileri, toplumcu değerler sisteminin motivasyonu ile, toplumsal muhalefet içerisinde yer aldılar. Bu anlamda okullarına, sokağa ve odalarına sahip çıktılar. Oda'lar siyasal atmosferin dayattığı bir zorunlulukla kendi muhtevasını aşan bir toplumsal-siyasal etkinlik sürdürdüler.

1980 Askeri darbesi, salt toplumsal muhalefeti ezmekle kalmadı, aynı zamanda geleceğe yönelik olarak toplumun hücrelerine sirayet eden bir korkuyu yerleştirdi. Her türlü hak arayışı örgütlenmesi çabası zihinlerde bile ya-

saklandı. Bundan TMMOB Oda'lar da nasibi ni aldı. Tabiidir ki sermaye ve işveren odaları, örgütleri değil! Bırakınız öğrencileri mühendisler Oda'larına yaklaşmadı. İnsanlar, örgütler yalnızlaştırıldı, düşünce sığlaştırıldı, hayat kışlaya döndü. Toplumun bilinçaltına, "Her koyun kendi bacağından asılır" yazıldı. Yazan Mor koyun'du, soyadının Aç Kurt olduğu hiç söylenmedi...

Bu ağır baskı koşullarında Oda'lar içe kapandı. Nerdeyse birer bürokratik örgüt halinde mevcut sisteme eklemelenmenin eşiğine geldiler. Öğrenci ilişkileri sıfırlandı. Örnek olsun JMO'ya bir umutla gelen toplumcu değerlere sahip kimi öğrencilere karşı tavır alınabildi. Bunu, yönetsel anlayışların değişimiyle, ancak yine de ağırlıklı olarak kendiliğinden, rastlantısal ve bireysel ilişkilerle, öğrencilerin Oda etkinliklerine katıldığı, Oda organlarında yer almaya başladıkları bir dönem izledi. Ancak bu sürecin çok katımlı ve etkin olduğunu söyleyebilmek oldukça zordu. Kendiliğinden ve rastlantısal ilişkileri iradi bir çabayla anlamlı bir yapılanmaya dönüştürmek gerekiyordu. JMO 2002 yılında bu yönde girdiği çabaları 18. dönem Genel Kurulu'nda karara dönüştürerek, Oda-Öğrenci ilişkilerini kurumsallaştırma sürecini başlattı.

Bu çerçevede ortaya çıkan JeoGenç örgütlülüğünün geliştirilmesi için hem Oda yönetimlerine ve üyelere hem de öğrencilere görevler düşmektedir. Bir kez her şeyden önce öğrencilikle mühendislik arasında bir diskordans olmadığını, mesleki ve bilimsel olanla siyasal olan arasında aşılabilir bir Çin seddi bulunmadığına ilişkin bir anlayışı içselleştirmek gerekiyor. Toplumsal yaşamın birbirinden bağımsız kompartümanlardan oluşan bir kader treni olmadığını, bilince taşımak ve davranışa geçirmek için iradi bir çabayı ortaklaşmalıyız.

Bu kapsamda ilk aşamada akla gelen önerileri sıralayacak olursak:

- Oda örgütlülüğü öğrenci üyeliğinin özendirilmesi ve yaygınlaştırılması için özel bir çaba gösterebilir.

- Okullarda jeolojiyi bir bilim ve meslek dalı olarak tanıtmaya, benimsetmeye, öğrencilerin JMO'yla tanışmalarına yönelik toplantılar sistematik hale getirilebilir.
- Okullarda Oda etkinlik ve yayınlarının duyurulduğu panolar, standlar vd. sağlanabilir.
- Bu doğrultuda Oda, Üniversite ve bölüm başkanlıklarıyla tüzel kişilik düzleminde görüşmelerde bulunabilir.
- Bilimsel-Teknik kurultaylarda salt öğrenci sunumlarının yer aldığı özel oturumlar düzenlenebilir.
- Başarılı öğrencilerin desteklenmesine yönelik burs, ödül vb. uygulamalar geliştirilebilir.
- JeoGenç'le birlikte öğrenci klüpleri vd.'nin etkinliklerde yer alması maddi ve örgütsel olarak desteklenebilir.
- Özel olarak öğrencilere yönelik olarak, gündel ve gereksinim duyulan alanlarda uygulama ağırlıklı eğitim kursları düzenlenebilir.
- Öğrencilerin ilgi duydukları komisyon ve çalışma gruplarında yer alması özendirilebilir.
- Tüm etkinlik ve organizasyonlarda (kurultay, sempozyum, teknik gezi, sosyal etkinlikler vd) öğrencilerin katılımına yönelik çaba gösterilebilir.
- Öğrenci üyelerin Oda yayın, lokal ve diğer olanak ve etkinliklerinden cüzi ücretle ya da ücretsiz yararlanabilmeleri için düzenlemeler yapılabilir.
- Toplantı, söyleşi, danışma kurulu vb ortamlarda öğrencilerin kendilerini ifade etmeleri özendirilebilir.
- Öğrencilerin ülke çapında iletişimini sağlamaya yönelik olarak, Mail grubu, Oda'nın veb sayfasında özel bir bölüm ya da özel bir veb sayfası, periyodik bir öğrenci yayını geliştirilebilir.
- Öğrencilerin bilimsel mesleki donanımlarını yükseltmek, sosyal ilişkilerini geliştirmeye yönelik olarak yaz okulları düzenlenebilir.

- Bütün bu öneriler Oda örgütlülüğünün tek yanlı bir edimiyle değil öğrencilerin özerk örgütlülüğü olan JeoGenç'in iç dinamiklerine dayalı iradi tavrıyla anlam kazanabilir.

Sondan bir önceki söz...

İnsanın doğayla dost ve barışık yaşamasını sağlama sürecinde önemli bir bilim ve mühendislik dalı, jeoloji. Doğa olaylarına basit, monist, indirgemeci, mekanist bir mantıkla değil, somutun zenginliğinde soyutlama yapacak bir çoğulcu yaklaşımı gerektiriyor ve süreç içerisinde jeoloji mühendislerine bu formasyonu kazandırıyor. Jeolojik olayların, olguların salt üç düzlemde sınırlanmaması, zaman boyutunun göz ardı edilmemesini, kendiliğinden tarih bilincini içselleştirmemizi sağlıyor. Doğadaki sofistike ilişkiler dogmatizm, önyargı ve dar görüşlülük zincirlerini parçalıyor, aklımızı özgürleştiriyor. Sorgulama, eleştirme, tartışma ve ortaklaşma kültürümüzün gelişimine katkıda bulunuyor.

Belki başka mühendislik dallarının yoksun olduğu bu bilim, mantık, felsefe ve tarihin hidrotermal eriyiklerinden sürekli beslenme hali, bizleri insan-insan ilişkilerinde çoğulcu, demokratik, eşitlikçi bir düşünsel cevher oluşturmaya götürüyor. Ve belki bu yüzden biz, insanın insanla çelişkinin olmadığı sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız, yaşanması bir dünyanın mümkün olduğunu biliyoruz.

Saygı ve sevgilerimle...

Yararlanılan Kaynaklar

- Ergun, T., Polatoğlu, A., Kamu Yönetimine Giriş, Ankara, 1984, TODAİE Yayını
- No:212
- Gürel, A. Osman, Doğa Bilimleri Tarihi, Ankara, 2001, İmge Kitabevi
- İlin, M., Segal, E., İnsan Nasıl İnsan Oldu, çev. Ahmet Zekerya, İstanbul, 1983, Yeni Dünya Yayınları
- Lewin, R., Modern İnsanın Kökeni, çev. Nazım Özüaydın, Ankara, 2000, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 62
- Şenel, A., İlk Topluluktan Uygur Topluma, Ankara, 1991, V Yayınları
- Teber, S., Doğanın İnsanlaşması, İstanbul, 1982, Öncü Yayınları
- Teber, S., İlk Topluların Değişimleri, İstanbul, 1985, Say Yayınları